

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Pisano Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Vide lib. 12.
epist. 106 & 107.

minium sibi temerè usurparat, propter apostasiam, perjurium, & incestum, necnon rapinas, & quædam alia dudum à nobis & postmodum à te, frater Regensis, & bonæ memoriæ magistro Milone Notario nostro tunc apostolicæ sedis Legatis excommunicatus extiterit, tam civitate Massiliensi quàm universa terra ipsius ecclesiastico supposita interdicto, sano consilio tandem ductus, . . . nobili muliere dimissa, reiectum habitum reassumpserit humiliter & devotè, ac à te, frater Vticensis, excommunicationis & interdicti sententias petierit relaxari, tu sufficienti ab ipso cautione recepta, in civitate Massiliensi relaxasti sententiam interdicti, eidem R. firmiter injungendo ut per se ipsum vel per fidelem nuntium, si forsitan infirmitate vel alia justa causa personaliter ad nos accedere non valeret, nostro se curaret conspectui præsentare, apostolicæ benignitatis misericordiam petiturus. Qui humiliter tuis mandatis obtemperans, laborem subiiit ad sedem apostolicam veniendi; sed tam propter viarum pericula quàm propter invaliditatem corporis præpeditus, procedere non potuit ultra Pisas. Propter quod exinde dilectos filios P. de Montelauro Aquensem Archidiaconum & Cellarium monasterij sancti Victoris & V. Canonicum Massiliensem procuratores suos ad nostram præsentiam destinavit; per quos fuit nobis humiliter supplicatum ut & absolutionis beneficium dicto R. faceremus impendi, & patrimonij sui curam habere permitteremus eundem, tam tuis, frater Vticensis, & Metropolitanis ac Abbatis sui quàm venerabilis fratris nostri Episcopi, Capituli, ac Militum, & universi populi Massiliensis, necnon & aliorum quamplurium prælatorum nobis super hoc litteris præsentatis, qui nos ad id triplici præcipuè ratione inducere satagebant. Cùm enim nullus præter ipsum in domo sua masculus sit superstes, si terræ suæ hominibus, qui eundem sincerissimè diligunt, non præsserit, Ecclesiis, piis locis, & aliis gravia possent dispendia provenire. Cùm etiam multas violentias commiserit & rapinas, & magna subierit hætenus onera debitorum, si prohiberetur eidem provisio terræ suæ, vix quisquam inveniretur qui satisfaceret de prædictis, & multi multipliciter, non absque gravi scandalo, suis justitiis fraudarentur. Quoniam igitur sacrosancta Romana Ecclesia nulli humiliter redeunti gremium suum claudit, nos illius exemplo qui non vult

mortem peccatoris, sed potiùs ut convertatur & vivat, cùm majus gaudium sit angelis Dei super unum peccatorem penitentiam agente quàm super nonaginta novem justis qui se credunt penitentia non egerere, de jamdicti R. penitentia exultantes, qui diù fuerat in vanitatibus sæculi evagatus, venerabili fratri nostro Pisano Archiepiscopo dedimus in mandatis ut ipsi juxta formam Ecclesiæ beneficium absolutionis impendat, & jungat eidem ut mandatis vestris humiliter pareat quæ super prædictis ipsi duxeritis facienda. Porrò super patrimonij sui cura ita duximus ex benignitate apostolica providendum, ut idem R. cum participibus suis priùs dividat totam terram infra civitatem & extra, & de portione quæ ipsum de jure contingeret, cum Abbatis sui connivente & assensu eidem cænobio alia congrua portio designetur, de residuo verò cum vestro & ejusdem Abbatis consilio pro prædictorum omnium satisfactione disponat prout melius videbitur expedire. Portionis verò monasterio designandæ provisio, propter necessitatem urgentem & evidentem utilitatem, eidem R. à suo committatur Abbate; ita quòd ipse ob gratiam sibi factam novæ conversationis studio se reddere studeat omnibus gratiosum, tam in habitu quàm in aliis nihil prorsus attentans contra monasticam honestatem. Quocirca fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus juxta formam præscriptam in ipso negotio sublato appellationis obstaculo procedatis, contradicentes censura ecclesiastica compescendo. Datum Laterani 11. Non. Augusti, pontificatus nostri anno quartodecimo.

PISANO ARCHIEPISCOPO.

Cum Roncelinus &c. ut in alia usque ^{fol. 14} fratre nostro Regensi Episcopo & bonæ memoriæ magistro Milone Notario nostro &c. usque humiliter & devotè, ac à venerabili fratre nostro Vticensi Episcopo apostolicæ sedis Legato excommunicationis & interdicti sententias petierit relaxari, memoratus Legatus sufficienti ab ipso cautione recepta in civitate Massiliensi relaxavit sententiam interdicti, eidem R. firmiter injungendo &c. usque petiturus. Qui humiliter Legati mandatis obtemperans &c. per totum ut in alia usque permittimus eundem tam supradicti Legati & Metropolitanis ac Abbatis sui &c. per totum ut in alia usque in vanitatibus sæculi evagatus,

fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus ipsi juxta formam Ecclesiæ beneficium absolutionis impendas, & injungas eidem ut mandatis venerabilis fratris nostri Ebredunensis Archiepiscopi ac dictorum Vticensis & Regensis Episcoporum, quibus super hoc dirigimus scripta nostra, humiliter pareat quæ super prædictis ei duxerint facienda. Datum ut in alia per totum.

*CAPITVLO SANCTÆ SOPHIÆ,
ac universis Prælatiſ conventualium Eccleſiarum Constantinopolitanarum.*

Epist. 97.
De electione
Patriarchæ &
Constantinopolitani.

Per litteras vestras, filij Prælati, nostro nuper apostolatu referastis quod bonæ memoriæ Thoma Patriarcha Constantinopolitano apud Thessalonicam extrema ægritudine laborante, vos, ne circa Patriarchæ substituendi electionem vobis præjudicium fieret metuentes, in Ecclesia sanctæ Sophiæ, Decano & Canonicis ejusdem præsentibus, nostræ constitutionis authenticum, quod super forma electionis in Constantinopolitana Ecclesia celebrandæ à nobis dudum obtentum fuerat, perlegistis, sed cum propter quorundam Canonicorum absentiam certum recipere nequiveritis tunc responsum, auctoritate studuistis apostolica prohibere ne super electione in vestrum præjudicium sive contra mandati nostri tenorem aliquid fieret; ad sedem apostolicam appellantes, cumque die tertia pro recipiendo responso, prout conductum fuerat, venissetis, multitudinem Venetorum in eandem Ecclesia invenistis tam in stallis quam circa altare irreverenter armatam, & eis qui electioni se Venetorum opponerent, membrorum truncationem ac mortem non absque multis clamoribus intentantem. Vobis autem expectantibus deforis, quædam Venetorum Canonicorum pars profiliens subito de conclavi, ubi fuerant obserati, nonnullis ex Canonicis aliis recedentibus à consilio eorundem, Decanum ejusdem Ecclesiæ nominavit. Quod vos extrinsecus positi sentientes, electioni hujusmodi studuistis contradicere juxta posse, in crastino appellationem prius ad nos interpositam coram Constantinopolitani cleri multitudine innovando. Postmodum verò tres personas, videlicet venerabilem fratrem nostrum Cremonensem Episcopum & dilectos filios Petrum tituli sancti Marcelli Presbyterum Cardinalem & magistrum Robertum de Corzon Canonicum Parisiensem, unanimiter nominantes, eisdem

à sede apostolica postulastis ut earum aliqua juxta nostræ voluntatis arbitrium præficeretur Ecclesiæ memorata. Cum autem nuper utriusque partis procuratoribus propter hoc ad sedem apostolicam constitutis super electione ac postulationibus memoratis inquisissemus plenius veritatem, licet ex parte vestra, filij Capitulum, propositum fuerit quod prius quam statutum apostolicum vobis ostensum aut aliqua prohibitio facta fuerit, tractatus habitus fuerat super prædicti electione Decani, quæ nondum extiterat publicata, quia nobis constitit evidenter electionem ipsam à vobis, filij Capitulum, post statutum apostolicum vobis ostensum & appellationem ad nos legitime interpositam, quibusdam exclusis atque contemptis qui volebant & debebant pariter interesse, minus canonicè celebratam, ut de ceteris quæ tam contra electionis processum quam contra personam electi fuere proposita taceatur, & ad postulationes præfatas à vobis, filij Prælati, inconsultè processum, tam illam quam istas de fratrum nostrorum consilio duximus reprobandas, devotioni vestræ per apostolica scripta districtè præcipiendo mandantes quatinus omni vitio similitatis expulso, tam loco quam voto convenientes in unum, & sancti Spiritus gratia invocata, talem vobis personam eligatis canonicè in pastorem quæ scientia, vita, & fama præpollens, tanto congruat oneri & honori, ut vestris parcatis laboribus & expensis, & apostolicum vobis favorem ex hoc valeatis plenius comparare; pro certo scientes quia si vel persona non esset idonea vel forma canonica, nos defectum vestrum auctoritate apostolica suppleremus. Datum Laterani Non. Augusti, anno quatuordecimo.

*EPISCOPO ZARATONIENSI,
& Decano Thebano, & Cantori
Davalienſi.*

Dilecti filij Decanus & Capitulum Neopatreſis Ecclesiæ nobis denuntiando monstrarunt quod venerabilis frater noster . . . eorum Archiepiscopus antequam ad dignitatis apicem ascendisset, licet esset in sacerdotali officio constitutus, comam tamen nutriens, contra Latinos in Græcorum auxilium cum Arguro quondam Corinthi Domino tanquam laicus pariter arma sumpsit, & circa eundem in Militis officio per annum & amplius serviens, nonnullos Latinos dicitur occidisse, Verum cum postmodum per electionem quo-

Epist. 98.
Delegat inquisitionem contra Episcopum Neopatreſem.